

Протокол

№

гр. София, 27.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9425** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 10,30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – М. Й., редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. Г. от САК, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, редовно призован, представлява се от юрк. Т., с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/, постъпила в АССГ на 26.09.2024 г.

ДОКЛАДВА писмо на дирекция „Миграция“ от 15.10.2024 г., с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмо на ДАНС, обособено в отделен секретен том към делото.

Адв. Г. - Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата към административната преписка, не ги оспорвам. Моля да разпитате свидетеля, който водим и е отвън пред залата. Други доказателства няма да соча.

Юрк. Т. - Оспорвам жалбата. Да се приемат писмените доказателства представени с преписката, същата е в цялост. Моля да се приемат и допълнително представените

писмени доказателства с молба от 15.10.2024 г., както и писмото на ДАНС. Правя възражение по отношение на свидетеля, тъй като показанията му са неотнoсими към предмета на спора. Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата намира, че следва да приеме писмените доказателства. За осигуряване правото на защита на жалбоподателя, с определението за насрочване на делото в О.С.З., СЪДЪТ е допуснал исканите в жалбата свидетелски показания и не намира основание за промяна на становището си за тяхната относимост и допустимост към предмет на спора. По изложените съображения, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата писмени доказателства, доказателствата от АП, постъпила в АССГ на 26.09.2024 г., приложените към молба на ответника от 15.10.2024 г., както и писмото на ДАНС обособено в секретен том към делото.

Въведе се свидетелят в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля: М. К. Й., 57 г., български гражданин, осъждана преди 10 години. Без дела с дирекция „Миграция“. Предупредена съгласно чл.166, ал.1, т.2 от ГПК и заяви, че желае да бъде свидетел. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. Обещавам да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелката отговори: С М. се запознахме през 2004 г., в България. Дойде да наеме автомобил. С първия ми съпруг, който почина, имахме фирма за Рент а Кар. М. дойде като клиент, а след това станахме семейни приятели и приятели. През 2011 г. се оженихме. Като семейство живеехме в България. Винаги сме живели в България. Когато тук не можехме да уредим документите, отивахме временно за месец или два в Турция. Докато изкарахме виза, стояхме в Турция. Той беше в затвора, а сега тук не може да започне работа. Десет години беше в затвора. Излезе сега, но не може да започне работа, защото няма документи. Аз съм пенсионер по болест и взимам пенсия по болест. Моето семейство ми помагат – майка ми, баща ми, сестра ми. Живеем заедно с моето семейство. Повечето роднини на М. починаха. Семейството му са 6 братя, четирима починаха, един живее в Лондон, а другите не са на мястото, където бяха, защото там беше голямото земетресение преди известно време. Къщата, в която живееха, беше в епицентъра, където беше земетресението. Къщата му е съборена от земетресението. Родителите му не са живи. Другите още живеят на палатки. Брат му почина след земетресението. Жена му и децата му са там, но те са на палатка още. Чува се със тях, поддържа връзка с роднините си. Когато се запознах с него, той вече беше дошъл тук, беше установен в България. Беше взел под наем хотел с един приятел, българин, с който работеха заедно. Ходил е в Турция за 2 - 3 дни, но ние там няма къде да живеем. В Турция отсядаме при роднини на гости, в Истанбул при негова племенница. Сега се издържа от моята пенсия, баща ми има

жилище, което даваме под наем, сестра ми е добре финансово и има бизнес, леля ми също, те ни помагат. Справяме се.

На въпроси на адв. Г., свидетелката отговори: Не мога да живея и да се лекувам в Турция, нямам турски документи. В Турция лечението е платено, а тук в България е безплатно. Баща ми живее с нас. Живеем в двустайно жилище. Баща ми се казва К. Ц. Н.. Той е много зле, в момента е на легло и не може да става, има онкологично заболяване и още много други заболявания. Той не може без придружител, не може без да се грижи някой за него. Аз и М. се грижим за него изцяло. Винаги сме живели в това жилище, то е на баща ми.

Адв. Г. – Нямам други въпроси.

На въпроси на юрк. Т., свидетелката отговори: Майка ми почина преди 5 - 6 години. Тя беше също с нас. Сестра ми си е отделно. Преди 10 години бях осъдена, не знам защо. М. се занимаваше с наркотици. Бяхме заедно тогава. Задържаха ме за това, че бях с него.

Юрк. Т. – Нямам други въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. Г. - Моля да уважите жалбата по съображенията, изложени в нея. Писмото на ДАНС касае изтърпяната от жалбоподателя присъда, поради това на него му се отказва да получи възможност за дългосрочно пребиваване. Той е изтърпял наказанието си изцяло, освободен е предсрочно за много добро поведение. Ако ние сега възприемем тезата на ответника, би трябвало да го накажем повторно за нещо, за което той е изтърпял наказанието си. Предвид всички обстоятелства по делото, моля при постановяване на решението си да съобразите и две други дела, които са гледани миналата година, а именно адм. дело №6040/23г. и адм. дело №6039/23г. на АССГ, които са между същите страни и са със сходен предмет, едното касае заповед за експулсиране, а другото касае заповед за забрана за влизане в страната. И в двете, съдът е възприел изцяло нашите доводи и е постановил решение, тъй като са влезли в сила. Не претендирам разноски.

Юрк. Т. - Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Издаденият отказ на директора на дирекция „Миграция“ считам за законосъобразен и правилен. Налице са материалноправните предпоставки за налагането му, а именно, не е спорно по делото, че М. Й. е осъден за извършено престъпление от такъв характер, което се налага съгласно българския НК - повече от 1 година лишаване от свобода. Става въпрос за разпространение и пренасяне на наркотични вещества през границата, сериозно престъпление, което указва влияние не само на извършителя, но изцяло на обществената сигурност на територията на страната. Съществува риск, ако лицето получи право на пребиваване, да извърши други подобни престъпления, както и това, че това престъпление засяга и други лица на територията на страната. Считам, че отказът, който е издаден от страна на дирекция „Миграция“, макар и да засяга до известна степен личния и семеен живот на жалбоподателя, съгласно ЕКПЧ, чл. 8, § 2,

се допуска намеса в личния и семеен живот тогава, когато следва да се предотвратят други важни интереси, сред които е националната обществена сигурност, какъвто е и настоящият случай, както и да се защитят правата на гражданите. Считам, че извършеното престъпление е от такъв характер, че то би засегнало както обществения ред и сигурност, така и правата на гражданите, така и съществува риск за извършване на други подобни престъпления, ако лицето получи пребиваване. Моля да имате предвид, че становището на ДАНС съгласно чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ е задължително за административния орган, но дори и да не беше задължително, на самостоятелно основание императивната норма на чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ задължава административния орган да откаже правото на продължително пребиваване на жалбоподателя именно, защото същият е осъден за престъпление, което се наказва повече от 1 година в РБ. Това нещо не се оспорва, то е факт и за него има данни по делото. От друга страна, освен изложените съображения за допустимост за намеса в личния и семейния живот, моля да имате предвид, че от разпитания свидетел стана ясно, че същата е осъждана заедно с него за извършване на подобен тип престъпление, което е с голяма обществена опасност. Считам, че тази намеса е допустима в настоящия по делото случай. Административният орган е спазил всички процесуални правила при издаването на акта, няма съществени процесуални нарушения и са налице материалноправните предпоставки за издаването му. В тази връзка, моля да го потвърдите като законосъобразен и правилен. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

Адв. Г. /реплика/ - Във връзка със сега наведеното твърдение от ответника, което не е навеждано по-рано по делото, за съществуването на риск за извършване на друго престъпление, няма такива данни по делото, нито са събирани такива доказателства. Това твърдение за такъв риск сега недопустимо се въвежда от ответната страна за първи път.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,50 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: